

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-231-0025

Dato: 03.12.2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 63 – forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer som følge af afgørelse i statsstøttesag m.m.).

Hermed sendes var på spørgsmål nr. 1 af 26. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Klaus Hækkerup (S).

Kristian Jensen

/Lene Henningsen

Spørgsmål nr. 1:

Der ønskes en redegørelse for, hvorfor det har taget 5 år at få notificeringsproceduren med EU afsluttet?

Svar:

Regeringens lovforslag, som blev vedtaget af Folketinget ved lov nr. 464 af 9. juni 2004, medfører, at der kan ydes godtgørelse for CO₂-afgift af industriens brændselsforbrug i de kvoteomfattede virksomheder. Loven blev notificeret i henhold til statsstøttereglerne med en ikrafttrædelse, betinget af godkendelse af EU-Kommissionen.

Fra notifikationen af loven i 2004 og frem til den endelige afgørelse i sagen i juni 2009 er der forløbet 5 år. Den lange sagsbehandlingstid hos EU-Kommissionen skyldes flere forhold. Først og fremmest er der tale om notifikation af et kompliceret og svært tilgængeligt område.

Hertil kommer, at EU-Kommissionen i løbet af processen ændrede opfattelse af mulighederne for, at loven kunne godkendes.

Kommissionen tilkendegav indledningsvist overfor regeringen, at loven ikke kunne godkendes, idet det fra dansk side ikke kunne garanteres, at de omfattede virksomheder alle var energiintensive i overensstemmelse med definitionen i energibeskatningsdirektivet.

På et møde den 27. april 2005 mellem embedsmænd i Skatteministeriet og EU-Kommissionen blev mulighederne for at få godkendt loven drøftet, herunder hvilke ændringer af loven, der i den forbindelse måtte være nødvendige for at bringe den i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet og statsstøttereglerne. Regeringen var følgelig parat til at fremsætte et lovforslag i overensstemmelse hermed. Den ændrede lov ville medføre, at energiintensive virksomheder omfattet af EU's kvotesystem ville få fuld godtgørelse for CO₂-afgiften, mens ikke-intensive virksomheder, ligeledes omfattet af EU's kvotesystem, ville kunne få godtgørelse ned til den halve minimumsafgift i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivets artikel 17. Det var og er regeringens klare opfattelse, at der på det pågældende møde blev opnået enighed på embedsmandsniveau om, at en lov med dette indhold kunne godkendes. Regeringen udarbejdede et ændringsforslag, som blev sendt i høring.

Den nærmere udmøntning af regeringens og EU-Kommissionens enighed var genstand for det næste møde, som blev afholdt den 12. oktober 2005. Kommissionen havde imidlertid på det tidspunkt ændret opfattelse og tilkendegav nu, at en lempelse af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede område ville være at anse som statsstøtte, som ikke ville kunne godkendes.

EU-Kommissionens forskellige udmeldinger i sagen komplicerede derfor processen med statsstøttenotifikationen yderligere. Det blev også kompliceret yderligere af, at der var uenighed blandt EU-Kommissionens forskellige tjenestegrene. Den 27. september 2006 meddelte EU-Kommissionen, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter statsstøttereglerne. Herved blev sagsbehandlingen forlænget yderligere.

Hertil kommer, at EU's rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse sideløbende med notifikationsprocessen var under revision. Rammebestemmelserne udstikker rammerne for, under hvilke betingelser statsstøtte kan godkendes. Der var under forløbet en forventning om, at nye rammebestemmelser på området muligvis kunne indebære en løsning på statsstøttesagen, som ville medføre en positiv afgørelse. Regeringen arbejdede i den forbindelse aktivt for at få præciseret bestemmelserne, således at der blev mere klarhed over, hvornår støtte kan godkendes.

Jeg havde den 12. september 2007 et møde med kommissiær Kroes' kabinetschef Ben Smulders om sagen, og det blev tilkendegivet, at EU-Kommissionen ville træffe en negativ afgørelse efter de gældende rammebestemmelser. Mødet førte herefter til en fælles forståelse med EU-Kommissionen om, at der kunne være en løsning i de nye rammebestemmelser, og at det derfor kunne være en god idé, at man udsatte behandlingen af sagen, indtil de nye rammebestemmelser var vedtaget. Sagen blev på denne baggrund udsat, indtil de nye rammebestemmelser blev vedtaget.

Da de nye rammebestemmelser var blevet vedtaget af Kommissionen i 2008, meddelte EU-Kommissionen herefter regeringen, at sagen nu skulle behandles i overensstemmelse med de nye rammebestemmelser. Dette havde den konsekvens, at sagen i realiteten blev påbegyndt helt fra ny af med dertil hørende nye spørgsmål fra EU-Kommissionen, som regeringen måtte besvare. Det sidste svar fra dansk side blev afgivet den 14. juli 2008. EU-Kommissionens afgørelse kom den 17. juni 2009 og var en godkendelse betinget af, at EU's minimumsafgifter blev respekteret, hvilket reelt var en negativ afgørelse.